

Uchwała Nr XXXII/157/2013

Rady Gminy Szydłowo

z dnia 16 grudnia 2013 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594 ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Postanawia się wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiedź na skargę złożoną przez Sławomira Deputata na uchwałę Rady Gminy Szydłowo Nr XLII/187/2010 z dnia 30 sierpnia 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo, wnosząc o jej oddalenie w całości z powodów wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały, w tym udzielenie odpowiedzi na skargę, jej podpisanie oraz przekazanie akt sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego powierza się Wójtowi Gminy Szydłowo.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Izydor Żakiewicz

RADCA PRAWNY
Bożenna Marchel-Potrzuska
OLIC 524

WOJEWÓDZKI
SĄD ADMINISTRACYJNY
w Warszawie
Izydor Żakiewicz

UZASADNIENIE

W dniu 18 listopada 2013r. do Urzędu Gminy w Szydłowie wpłynęła skarga Sławomira Deputata reprezentowanego przez radcę prawnego Agnieszkę Baudet, na uchwałę Rady Gminy Szydłowo z dnia 30 sierpnia 2010r. Nr XLII/187/2010 w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo.

Stosownie do treści art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 ze zm.) organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

Zdaniem Rady Gminy skarga powinna być oddalona z n/w względów:

1. INTERES PRAWNY

Skarżący powołuje się na przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594 ze zm.) zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Skarżący nie wykazał, że przedmiotowa uchwała wpływa negatywnie na jego sferę prawno-materialną, tzn. pozbawia go pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 października 2013r. Sygn. akt: I OSK 1209/13 (LEX nr 1391696) „*Podmiot, skarżąc uchwałę organu gminy na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g., musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a jego konkretną, indywidualną sytuacją prawną. Musi udowodnić, że zaskarżona uchwała poprzez naruszenie prawa jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną (wynikającą z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego), pozbawia go pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację. O powodzeniu takiej skargi przesądza wykazanie przez stronę skarżącą naruszenia przez organ konkretnego*

przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na jej sytuację prawną. Przy czym interes ten winien być bezpośredni i realny, aktualny, a nie przyszły, hipotetyczny lub ewentualny. Kryterium interesu prawnego, o którym mowa w art. 101 ust. 1 u.s.g., musi być oceniane w płaszczyźnie materialnoprawnej i wymaga stwierdzenia związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków strony skarżącej a zaskarżonym aktem”.

Skarżący lakonicznie wskazuje na okoliczność, iż w zasięgu gruntów rolnych i siedliska, których jest właścicielem, na podstawie zmienionego Studium i Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, planowana jest budowa farmy wiatrowej. Z tego powodu grunty, które planował do sprzedaży pod działki rekreacyjno- budowlane zostały zagrożone. W ocenie skarżącego, na nieruchomościach, które posiada po zlokalizowaniu farmy wiatrowej – nie będzie można posadowić żadnego siedliska, czy też przeznaczyć pod zabudowę mieszkaniową.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na niewskazanie przez skarżącego konkretnego przepisu prawnego, z którego wynika jego prawnie-chroniona sfera prawno-materialna, naruszona zaskarżoną uchwałą.

Następnie, dopuszczenie realizacji źródeł energii odnawialnej w postaci elektrowni wiatrowych na terenach znajdujących się w zasięgu gruntów będących własnością skarżącego, nie przesądza per se o niemożliwości posadowienia żadnego siedliska, czy też przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania planowanej budowy farmy wiatrowej. Skarżący w żaden sposób nie udowodnił, a nawet nie uprawdopodobnił wskazanej okoliczności. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 czerwca 2013r. (Sygn. akt: IV SA/Po 254/13) kwestionując uchwałę trzeba dowieść, iż zaskarżona uchwała, naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na sferę prawno-materialną skarżącego, czyli np. pozbawia go pewnych, prawem gwarantowanych, uprawnień albo uniemożliwia ich realizację. Szczególną cechą tak rozumianego "interesu prawnego" jest przede wszystkim bezpośredniość związku pomiędzy sytuacją danego podmiotu, a normą prawa materialnego, z której wywodzi on swój interes prawny.

W ocenie organu, wskazana przez skarżącego argumentacja nie spełnia przesłanek pozwalających uznać jego interes za interes prawny, o którym mowa w art. 101 ustawy o samorządzie gminnym (bezpośredni, realny, aktualny, wynikający z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego). Ponadto, organ pragnie wskazać, iż samo sprzeciwianie się rozwiązaniom przyjętym w studium, które nie są zgodne z oczekiwaniami właściciela nieruchomości, nie wystarczy do uznania, że doszło do naruszenia jego interesu prawnego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 grudnia 2012r. Sygn. akt: II SA/Op 433/12, LEX nr 1234442).

Z w/w powodu należy uznać, iż skarga winna być oddalona z powodu braku interesu prawnego po stronie skarżącego, jako niezbędnego elementu wynikającego z art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.

Jednakże, organ ustosunkowuje się do zarzutów skarżącego, zawartych w skardze, wskazując jak niżej:

**2. ZARZUT NIEUCHWALENIA ZMIAN DO STUDIUM W TAKIM ZAKRESIE, W JAKIM
PODJĘTA ZOSTAŁA UCHWAŁA RADY GMINY W SZYDŁOWIE NR XXII/104/2008 Z
DNIA 19 LISTOPADA 2008r. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO ZMIANY STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY
SZYDŁOWO**

W ocenie skarżącego, Rada Gminy Szydłowo nie uchwaliła zmian do Studium w takim zakresie, w jakim podjęta została uchwała Rady Gminy w Szydłowie Nr XXII/104/2008r z dnia 19 listopada 2008r. w sprawie przystąpienia do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Szydłowo.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo zostało uchwalone w 1999r. dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Procedura sporządzania Studium i jego uchwalania uwzględniła wszystkie działania proceduralne, określone w ustawie z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiące o

potrzebie opracowania Studium dla określenia polityki przestrzennej gminy. W czasie opracowywania Studium ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym nie zobowiązywała do szczegółowego określenia obszarów, na których planowana jest realizacji źródeł energii odnawialnej, tym bardziej, iż ta forma pozyskiwania energii na terenie województwa mazowieckiego pojawia się znacznie później.

W dniu 19 listopada 2008r. Rada Gminy Szydłowo podjęła uchwałę Nr XXII/104/2008 w sprawie przystąpienia do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Szydłowo. W treści uchwały wskazano przedmiot opracowania niniejszej zmiany. Zmiana Studium obejmowała obszar całej Gminy Szydłowo, w jej granicach administracyjnych. W uchwale w sposób wyraźny wskazano, iż jej przedmiotem będzie uzupełnienie problematyki Studium w odniesieniu do art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wszelkie dokumenty potwierdzające czynności prawne znajdują się w dokumentacji planistycznej. Uchwała o przystąpieniu do opracowania Studium została ogłoszona w prasie i w sposób zwyczajowo przyjęty. Stosownie do obowiązujących wówczas przepisów planistycznych, opracowano na potrzeby Studium szczegółową analizę zagospodarowania obszaru: „Uwarunkowania i diagnoza stanu zagospodarowania przestrzennego gminy”. W projekcie Studium uwzględniono wnioski ludności, jak również zamierzenia Gminy organów i instytucji. W części dotyczącej infrastruktury technicznej znalazły się ogólne ustalenia kierunkowe, w tym dotyczące zaopatrzenia w energię elektryczną w odniesieniu do aktualnego zapotrzebowania.

Ustawą z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 155, poz. 1043) dodany został art. 15 ust. 3 pkt 3a do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, iż w miejscowym planie określa się obowiązkowo granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Zmiana ustawy weszła w życie z dniem 25 września 2010r., zachowując jednocześnie moc studiów i planów uchwalonych po dniu 1 stycznia 1995r. Pierwsza zmiana Studium dla Gminy Szydłowo sporządzana była w latach 2008- 2010 i uchwalona została uchwałą nr

XLII/187/2010 Rady Gminy Szydłowo z dnia 30 sierpnia 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo. Precyzuje ona dokładnie zasady lokalizacji źródeł energii odnawialnej bez graficznego ich określenia na rysunku studium (na dzień podjęcia przedmiotowej uchwały nie obowiązywał przepis art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Należy wskazać, iż przed podjęciem uchwały z dnia 30 sierpnia 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo rozszerzenie ustaleń realizacyjnych dla terenów rolnych w obrębie Gminy Szydłowo nie było sprzeczne z uprzednio obowiązującym Studium. Zasadnicze znaczenie ma okoliczność, iż tereny rolne określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (jak i w ówczesnie obowiązującym Studium) **pozostają nadal w użytkowaniu rolniczym**. W obrębie terenów rolnych znajdują się urządzenia i instalacje takie jak sieci wodociągowe, kanalizacyjne, linie energetyczne wysokiego, średniego, niskiego napięcia, stacje transformatorowe i również wieże elektrowni wiatrowych (np. linie WN), co nie jest w sprzeczności z użytkowaniem rolniczym tych stref.

W niniejszej sprawie nie należy powoływać się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2013r. w przedmiocie zmiany Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w Gminie Czernice Borowe. W przedmiotowej uchwale już w tytule uchwały zaznaczono, iż zmiany w Planie dokonuje się w stosunku do fragmentu Gminy. W § 1 uchwały wskazano, iż uchwalone zmiany dotyczą terenów zamieszczonych w załącznikach do uchwały.

W Gminie Szydłowo zmiana Studium w zakresie rozszerzenia ustaleń realizacyjnych dla terenów rolnych w obrębie Gminy, jak wyjaśniono, dotyczy obszaru całej Gminy.

Mając powyższe na uwadze, bezzasadny jest zarzut nieuchwalenia zmian do Studium w takim zakresie, w jakim podjęta została uchwała Rady Gminy w Szydłowie Nr XXII/104/2008 z dnia 19 listopada 2008r. w sprawie przystąpienia do zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Szydłowo.

3. ZARZUT BRAKU ZGODY MINISTRA ROLNICTWA NA ZMIANĘ PRZEZNACZENIA GRUNTÓW NA CELE INNE, NIŻ ROLNE

W Studium nie przeznaczono gruntów rolnych kl. III na cele nierolnicze, nie zachodziła więc potrzeba występowania o zgodę do Ministra Rolnictwa.

4. ZARZUT NARUSZENIA PRZEPISÓW USTAWY O UDOSTĘPNIENIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Należy wskazać, iż przy sporządzaniu Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego oraz Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego nie opracowuje się zgodnie ze wskazaną ustawą raportów oddziaływania na środowisko, a jedynie, stosownie do art. 51 ustawy prognozę oddziaływania zakładanej w projekcie funkcji terenu. Na etapie opracowywania Studium i Planu projektant nie dysponuje szczegółową informacją, jakie obiekty powstaną, jakie będą ich parametry, jaki wpływ będą miały na środowisko, a nawet, czy w ogóle powstaną.

Stosownie do art. 52 ustawy zakres prognozy oddziaływania i informacji o środowisku dostosowuje się do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie planowania. Zarówno Studium, jak i Plan są to dokumenty, w których jedynie ustala się możliwość realizacji przedsięwzięcia, dopiero inwestor realizujący przedsięwzięcie w postaci elektrowni wiatrowej musi sporządzić raport środowiskowy, w którym dokonuje się analizy oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Obiekt musi być zlokalizowany w taki sposób, aby zabezpieczał sferę izolacyjną od terenów zabudowy mieszkaniowej. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne.

Ze względu na powyższe, stawiany zarzut jest bezzasadny.

5. WNIOSEK O WSTRZYMANIE WYKONANIA ZASKARZONEJ UCHWAŁY

Organ wnosi o oddalenie wniosku wstrzymania wykonania zaskarżonej uchwały do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania. Stosownie do art. 61 § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi po przekazaniu sądowi skargi, sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie organu, nie zachodzi żadna z przesłanek, zawartych w dyspozycji art. 61 § 3 ustawy.